

27771

fabricare potuit, & nouit ut, mirum sit unum hominem, in tam paruo uitae spacio (nam directe non amplius annos uixit 40.) tam multa in rebus difficillimis absoluere potuisse. Hic igitur cum fuerit & Græcæ & latine linguae doctissimus, infallibiles ubique in scriptis suis posuit demonstrationes, quæ nisi ab insigniter Mathematicarum rerum peritis compræhendi possunt satis. Vnde etiam de æquationibus duodecim domorum coeli, ita scribit. Ostendendum est quod semicirculus horizonis orientalis sit limen primæ domus. Nam si solum ea pars eius, quæ intra metas tropicas continetur, id est, latitudo ortus utrimque ab oriente æquinoctiali sumpta, necesse est limitem eius mutari, propter maximam Solis obliquationem, quæ alia est apud Ptolemæum, & alia apud iuniores. Item si per dictas duas metas ducerentur circuli, & per polos mundi, totum spaciū inter eos circulos contentum ex parte orientis, habebit necessario naturam primæ domus, cum in eo semper inueniatur ianua primæ domus; sed & in eo spacio aliquando reperitur tota secunda domus, præsertim Capricorno ascidente; quare secunda domus habebit influxum primæ domus omnino, aut altera alteri cedet, id est natura unius domus delet naturam alterius. Vide itaque quale inconueniens sequatur hanc fluxam & mutabilem domorum determinationem.

Sed planum illud est in habitatione ubi dies Solstitialis habet octodecim horas æquales; oriente Capricorno, tota domus secunda in hanc metam incidet, ubi influxus primæ domus est. Item oriente Cancro, tota duodecima domus intra hanc perietur metam. Item cum spaciū decimæ domus oriente Cancro sit trium horarum æqualium, totum ipsum habebit influxum, naturam & proprietatem decimæ domus. Sed illud ipsum spaciū quandoque tribus domibus uendicatur, ascende scilicet Capricorno. Tres igitur domus decima, undecima, duodecima, naturam decimæ domus influent. Talem quoque surrepticiam, & confusum domorum influxum, aut tam incertam proprietatem, siue etiam significationem in reliquis quoque coll domicilijs est inuenire. Cæterum ponatur Luna in maxima sua latitudine meridiana, paulo ante Capricornum orientem. Verbi gratia in 28. gradu Sagittarii in trino Iouis, & uideamus quid ad hunc situm sequatur secundum sententiam Ptolemæi agutissimi, & cui non minor in his rebus habenda fides est, quam in alijs uniuersis. Si itaque hæc domorum ratio atque distinctio ex mente Ptolomæi fuit, iam in fine duodecimæ domus Luna inuenta Hylegiale fortietur dignitatem, quandoquidem intra quinque gradus ab Horoscopo moratur. Verum quia propter latitudinem eius magnam atque declinationem nondum supra horizontem eleuata est, sed infernum Semisphærium & uitali dignitate expers, occupat, ideo inepta poenitus ad illud officium repudiatur. Sic Ptolemæus sibi ipsi dissentiet, & contradictione seipsum irritiet, cum Lunam autem sit esse idoneam uitali dispositioni: quia horoscopum paucoribus quam quinque gradibus præcedit, & eandem non esse idoneam tali offici quoniam sub horizonte inuenitur, quæ sibi nuicem directe contradicunt. Quare Ptolemæo Astronomiæ non solum illustratori, sed & conditori mendacium impossibile ob*n*ciendum erit, aut hanc pertritam domorum discretionem ei nunquam fulle menti, arbitrandum est: quorum alterum, id est primum ne suspicari quidem de tanto tamque perspicacissimo uiro licet. Quamobrem huius opinionis auctorem fulle Ptolemæum, haud quaquam æstimandum est. Restat igitur ut scrutemur, quia nam lege cœlestium domiciliorum limina ipse patefecerit. Iam uero ambiguum esse non arbitror, quin Ptolemæus trigenos singulis domibus tribuerit gradus, quandoquidem postremos quinque cuiuslibet domus, uim sequentis redolere autumat, reliquos autem uigintiquinque propriam domus in qua sunt, usurpare qualitatem, quinque autem & uigintiquinque trigenarium compleat numerum. Talis autem domorum distractio per trigenarium numerum nō potest intelligi penes zodiacum, ita ut si tertius, uerbi

grada